

כרמלה בשלושה שלבים

זוהי כרמלה גולדברג, הנקראת כיום הרפו — רק נמדת בקיץ, נישאה לזמר אופרה ונדיה בידור ישראלית אשר הופיע בתיאטרון לילהלו ובדוריהמי, נישאה לזמר אופרה

ישראלית ויצאה עמו לאירופה. בתמונה מימין היא נראית כפי שצולמה בעולם הזה כדי להוכיח שיש לה מה שיש לכוכבות המין האיסלקיות. במרכז היא נראית באחד מנשי פורים, ומשמאל: מתוך סרט הוליוודי שהוטס בוניה, עיר ללא רחמים, בחברת קירק דוגלס.

כזמרת. אלא שיום אחד שאל הוגו פורת את עצמו, מדוע לא תוכל טובה להצליח במקום שדליה לביא הצליחה, למשל? «כן, אבל טובה היא זמרת, ולא שחקנית», נאמר לווג באחת הפעמים כאשר ניסה לחדור לחברת אנשי קולנוע. «זה לא משנה», היתה התשובה, «תמורת קאריירה קולנועית תהיה טובה מוכנה לחדור על הקאריירה שלה כי זמרת».

אין צורך לחפש רחוק אחרי מקורותיו של גל הישר ראליות הרוצות להיות כוכבות קולנוע. סיבותיה של תופעה זו ברורות לחלוטין. החלום להפוך לכוכבת קולנוע נחשב מזה שנים לפיסגת ההצלחה בעיני נערות ישראליות רבות, כאחיותיהן בכל רחבי העולם, הרואות ב־קולנוע ובזוהרן את האידיאל הנכסף. אלא שרק בזמן האחרון ניצבה בפניהן הדוגמה החיה של חברותיהן הצבריות, שניסו, העזו והצליחו. וזוהי רודן, חיה הררית, אילנה עדן, דליה לביא שהגיעו למעמד הנכסף הוכיחו בבירור, שהחלום אינו כה קשה להגשמה. דרושים רק העזה, התמדה וקצת מזל כדי לתפוס את החלום ביד ולהפכו למציאות.

תוך ימים מספר שלח אותה על חשבון קולומביה לרומא, שם מסריטה החברה עתה מספר סרטים. ירדנה קיבלה תפקיד זעיר באחד מסרטי החברה, מנהלת בעצם ימים אלה מגעים לשם הופעה בסרטים אחרים, עם סיכוי לא קלוש לזכות בתפקיד בסרט מארקו פולו, הי מופק עלידי היהודי המצרי רוברט חאגיאג.

★ ★ ★

הכפילה יפה ב. ב.

ס יכזי לא פחות נשתקף לישראלית שרה עצינוני, הי נמצאת בפאריס. שרה, מקפלת מיצנחים לשעבר, שנכ־ שלה בתחרות יופי בארץ, עוררה בשעתה הדים בישראל

ממיטה למיטה

צרה עב שיטפון הנערות הישראליות הרוצות להיות כוכבות הוא רק בכך, שהן שמעו רק על ההצלחות

גם הן בכוכבים

ולא על הכשלונות. אין אומנם צורך בכשרונות מיוחדים, ואפילו לא בתכונות יופי יוצאות מגדר הרגיל כדי להשיג תפקידים אלה. אולם אותן הישראליות ששמותיהן הוזכרו ברשימה זו זכו להגיע למה שהגיעו בעיקר הודות למזל עיזר, או הודות לקשרים מיוחדים. האחרות נאלצות ללחום מלחמה אכזרית מאוד, כדי להיחשב שבעצם אין להן כל סיכוי להצליח בשטח זה.

עיתוני הסנסאציות הקולנועיות גדושים בסיפורים על הי נעשה מאחורי הקלעים של ממלכת הבד. אולם במציאות, הדברים מוזעזעים יותר. שוק הקולנוע בדרגות הנמוכות, זה של הסטאיסטיים ובעלי התפקידים הזעירים, מבוסס כמו כל שוק על תן וקח. המפיקים, הבמאים, הסוכנים למיניהם וכל מי שיש לו יד ורגל בתעשיית הקולנוע, יודעים היטב מה יש בכוחם להציע לנערה השואפת להיכנס לעולם הי קונוע. הענקת תפקיד אינה רק הגשמת חלום. לגביה פיוש הדבר רחמים כספיים נאים, חברה מכובדת ומעמד מבריק.

אולם לקונות אין למעשה מה להציע — מלבד את עצמן. וכך הן מתגלגלות ממטה למטה, מזרועותיו של מפק אחד לחיקו של סוכן שני, כשהן משלות את עצמן ש־ במחיר זה יוכלו לקנות להן את הזוהר של עולם הבד.

הן מתפכחות כהר מאוד. ההרפתקות הן קצרות ביותר, עד שמסתבר להן ששום איש־עסקים רציני לא יהיה מוכן להשקיע כספים והתאמצות כדי להפוך אותן לכוכבות, תמורת בילוי של לילה או שבוע. אלא שהן מאמינות תמיד, שאם לא הצליחו אצל אהר, יצליחו אצל האחר. מכיוון שעליהן להתחרות בנדרים שלטים של נערות בעלות אותן השאיפות, המשתמשות באותם האמצעים, הן מנהלות את מאבקייהן הנואשים בצורה המושחתת והטראגית ביותר.

אם עד כה היה נסיון עגום זה ידוע לישראליות רק מקריאה, משמיעה או מראייה באין־סוף של סרטים על נושא זה, הרי לאחרונה, בשל מגפת הכוכבות שפשטה בנערות ישראל, חשות אותו רבות על בשרן.

אין פלא, איפוא, שדוגמה זו מדרבנת יותר ויותר צבריות ללכת בדרך זו. הדברים הגיעו לידי אבסורדים ממש. טובה פורת, זמרת כשרונית וטובה לכל הדעות, יצאה לפני כשנה וחצי עם בעלה לסיכוב הופעות באירופה. היא הופיעה במקומות מכובדים, זכתה להערכה חיובית ביותר

כאשר זכתה בתפקיד כפילה לבריגיס בארדו בסרט חיים פרטיים. היה זה תפקיד חסר חשיבות, אומנם, שכן היא צולמה רק בצילומים רחוקים, בהם לא רצו להטריח את הכוכבת הגדולה. אולם היא זכתה לפירסומה, וזה כשלעצמו דבר חשוב מאוד לגבי שחקנית מתחילה.

היא הופיעה בחמישה סרטוני פירסומת לשלגונים בצרפת ושימעה הגיע לאוזני הבמאי האיסלקי הידוע לוציאנו ויס־קונטי, והוא נזכר בה כשחפיש נערה בדמותה לאחד מי סרטיו. הוא התקשר מיד עם סוכנת השחקנים הידועה אולגה בפאריס, וזו התקשרה עם שרה, העובדת במשרדי מישלח הקניות הישראלית. אם לא יחול שינוי בלתי צפוי, תופיע שרה עוד הקיץ בתפקיד נכבד למדי בסרטו של במאי איטלקי זה.

ישראלית מוכרת יותר משרה, שכבר זכתה לתפקיד בי סרט, היא יעל דיין, בתו של הרמטכ"ל לשעבר ושר־החק לאות הנוכחי. היא הופיעה לאחרונה בתפקיד זעיר בסרט יחני של הבמאי היחני הצעיר והמוכשר מיכאל (האיש ש־ חייב למות) קוקאינס. אלא שלגבי יעל דיין, השווה בי אתונה מזה מספר חודשים, ספק אם המניע להופעתה בי סרט הוא רצונה להפוך לכוכבת קולנוע, או שגרמה לכ ידידותה האישית עם הבמאי היחני המוכשר. אין לשער ש־ יעל תזניח את האמביציות הספרותיות שלה.

★ ★ ★

הדוגמה המדרבנת

צירה זו אפשר להמשיך את הרשימה לבלי סוף. אלא ששאר הישראליות שהצליחו לחדור לקולנוע האירופי הן בלתי־מוכרות כמעט. כך, למשל, זכתה נערה ישראלית גירה הופמן, שהעתונות הגרמנית סיפרה כי היתה שחקנית בחיפה, לתפקיד קטן בסרט גרמני. ישראלית אחרת, הנושאת את השם הלא־ישראלי אריקה שפר אך המתפארת כי לחמה בשורות צה"ל, זכתה לתפקיד באחד מסרטי הגאנגסטרים הצרפתיים.

על אלה המנסות ואינן מצליחות לא ישמע איש לעולם, על מאמציהן שירדו לסמיון לא יודע אף פעם.